

Chwałek Jan, ks., prałat, dr hab., emerytowany profesor KUL, muzykolog, wykładowca, nauczyciel muzyki, organmistrz. Ur. 7 I 1930 w Woli Baranowskiej, zm. 30 XI 2018 w Babulach k. Padwi Narodowej.

W latach 1948-1951 był alumnem Niższego Seminarium Duchownego w Sandomierzu, w 1951-1956 odbył studia filozoficzno-teologiczne w Wyższym Seminarium. Święcenia kapłańskie przyjął 17 VI 1956 w katedrze sandomierskiej.

W czasie studiów seminaryjnych pełnił funkcję organisty i pomagał ks. Wendelinowi Świerczkowi w prowadzeniu chóru. W 1956 został skierowany na studia muzykologiczne w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, w 1961 uzyskał tytuł magistra teologii ze stopniem licencjata. Od II semestru roku akademickiego 1960/1961 został zatrudniony w Katedrze Muzykologii, w 1964 uzyskał stopień doktora, w 1980 doktora habilitowanego, w 1981 został powołany na stanowisko docenta, w 1992 na stanowisko profesora nadzwyczajnego. W l. 1982-1985 był kierownikiem Instytutu Muzykologii Kościelnej KUL, w 1984-2005 kierownikiem Katedry Instrumentologii. W 2005 przeszedł na emeryturę. Należał m.in. do: Towarzystwa Naukowego KUL, Związku Kompozytorów Polskich (sekcja muzykologów), International Musicological Society, Gesellschaft der Orgelfreunde. Jest autorem książki „Budowa organów. Wprowadzenie do inwentaryzacji i dokumentacji zabytkowych organów”, ponad 50-ciu artykułów naukowych, 27-miu haseł encyklopedycznych, ponad 20-tu artykułów popularno-naukowych.

W l. 1963-1972 oraz 1994-2000 był profesorem w Wyższym Seminarium Duchownym w Sandomierzu. W pierwszym okresie pracy oprócz lekcji śpiewu, uczył zainteresowanych kleryków gry na fortepianie i organach, prowadził chór seminaryjny i amatorskie zespoły instrumentalne, organizował koncerty. W l. 1968- 1972 był także dyrygentem chóru katedralnego. W drugim okresie pracy w Seminarium, prowadził wykłady z muzykologii.

W 1958, na polecenie bp. J. Lorka, rozpoczął wykłady i ćwiczenia z muzyki na kursie organistowskim w Sandomierzu, prowadził je do 1972, ponadto nauczał religii w punkcie katechetycznym przy parafii św. Józefa. 9 XI 1963 został mianowany na członka Diecezjalnej Komisji ds. Organistowskich oraz na egzaminatora kandydatów na organistów w diecezji sandomierskiej.

Skomponował cztery 1-gł. msze z akompaniamentem organowym.

W 1972 podjął zajęcia zlecone w Krakowskim Oddziale Pracowni Konserwacji Zabytków, w l. 1975-1982 współpracę tę kontynuował na pół etatu. W 1974 uzyskał Dyplom Czeladnika w rzemiośle organmistrzostwo w Izbie Rzemieślniczej Miasta Stołecznego

Warszawy, w 1988 uzyskał Dyplom Mistrzowski w Izbie Rzemieślniczej w Krakowie. Od 1997 był rzeczoznawcą Ministra Kultury i Sztuki (Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego) w dziedzinie ochrony zabytków ruchomych, specjalności konserwacji zabytkowych organów. Od 1998 był członkiem komisji egzaminacyjnej czeladniczo-mistrzowskiej w Izbie Rzemieślniczej w Krakowie.

Zbudował: 6-gł. pozytyw przenośny wzorowany na XVIII-wiecznym pozytywie z klasztoru klarysek w Starym Sączu (1972), 17-gł. organy w kościele św. Antoniego Pustelnika w Dwikozach (1977), 7-gł. organy w kaplicy Wyższego Seminarium Duchownego w Sandomierzu (1980), 6-gł. pozytyw w domu własnym (1981), 6-gł. pozytyw w kościele św. Jana Chrzc. w Skotnikach, 7-gł. pozytyw w auli KUL (obecnie w katedrze sandomierskiej, 1989-1992), 13-gł. organy w kościele Wniebowzięcia NMP w Zawichoście. We współpracy z siostrzeńcem Grzegorzem Stawowym zbudował 36-gł. organy w bazylice św. Kazimierza w Radomiu (1995-1997) oraz 20-gł. organy w kościele MB Wspomożenia Wiernych w Wierzawicach (1998-1999). Przebudował organy w kościele św. Michała w Sandomierzu, w katedrze sandomierskiej oraz w kościele akademickim KUL. Z ramienia Wojewódzkich Konserwatorów Zabytków uczestniczył w pracach konserwatorskich organów w kościele św. Andrzeja w Olkuszu, w kościele farnym w Kazimierzu Dolnym, w kościele cysterskim w Jędrzejowie, wykonał konserwację XVII-wiecznego pozytywu z Muzeum Diecezjalnego w Sandomierzu oraz kilkadziesiąt remontów organów w kościołach diecezji sandomierskiej.

Odnaczony: 2015 – medalem *Per musicam ad fidem* przez Stowarzyszenie Polskich Muzyków Kościelnych, 2017 – medalem *Signum Universitatis*.

Absolwenci muzykologii KUL kreśląc w swych wypowiedziach sylwetkę Mistrza jako człowieka i pedagoga, wyrażają się o nim z największą sympatią i uznaniem. Podkreślają takie szlachetne cechy Profesora jak: *dyskrecja, uczciwość, szlachetność, skromność, zapał w pracy naukowej*.